

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det hr. Helge Bo Jensen som ordfører.

Helge Bo Jensen (EL):

Vi kan ikke lave et samfund, hvor staten skal kontrollere, hvad folk ser, og det er heller ikke ønskeligt at lave sådan et samfund.

Vi vil i Enhedslisten ikke have sådan en statslig censurkomité, der skal tage stilling til og fortælle os, hvad der er tilladt, og hvad der er forbudt. Vi vil ikke tilbage til tidligere tiders puritanske lukkede, snerpede, hykleriske, sexfor-skrækkede samfund.

Der er tale om en kulturkamp her, bl.a. om menneskesyn. Der findes en del direkte modbydelig, sexistisk porno. Det er klart. Kvinderne i mange pornofilm kunne være skildret mere intelligente og selvstændige og mændene måske noget mindre ensporede, end det er tilfældet. Men det gælder jo også mange andre film, bøger og blade, og det vigtige er, at den kulturkamp ikke vindes med love og paragraffer.

Er det skadeligt, kunne man så spørge. Tja, vel ikke mere end de fleste actionfilm og krigsfilm eller lægeromaner for den sags skyld.

Når det så er sagt, synes vi også, det er et problem, at mange ufrivilligt udsættes for porno, de ikke ønsker at se på. Det gælder jo både i tv relativt tidligt på dagen og meget direkte i reklamer ved busstoppesteder og i børnehøjde i kioskerne. Så vi vil gerne opfordre til, at alle danske tv-stationer, der ikke allerede har sådan nogle retningslinjer for de her ting, indfører retningslinjer eller en tidsgrænse for, hvor tidligt de sender porno. Og vi vil også godt opfordre til, at producenterne af undertøj, mobiltelefoner, betalingskort osv. viser lidt større tilbageholdenhed. Pengegriskheden burde da kende nogle grænser.

Vi kunne også godt være med til, at kommunerne førte en mere restriktiv linje helt generelt, hvor de tillader reklamer i vores bybillede. Det handler jo ikke kun om, hvor påklædte eller ikkepåkledte personer, der er på de her reklamer, er. Det kan ikke være rigtigt, som det sker mange steder, at der ikke kan laves et læskur eller et busstoppested, uden at vores byer i konkurrencens og markedets hellige navn skal forurennes af reklamer for øl eller tøj uanset påklædningen.

Hvis forældre ikke vil have, at deres børn ser på tv, og mange børn har jo tv på deres værelser, så var det måske en idé at snakke med børnene om det i stedet for at læne sig tilbage og sige, at

det er samfundets problem. Var der ikke noget med, at forældrene har et ansvar? Det synes jeg man hører af og til.

Alt i alt kan vi ikke støtte hr. Frank Dahlgårds forslag til vedtagelse. Selv om der er et problem, er vi lodret imod den foreslåede løsning. Bivirkningerne ved medicinen er ganske meget alvorligere end sygdommen.

Og som en lille parentes vil jeg sige, at jeg synes egentlig også, at forslaget afslører en overdreven tillid til regeringens evner. Hr. Frank Dahlgård tror åbenbart på, at regeringen evner at administrere Internettet. Vi har vores tvivl om, at det kan lade sig gøre.

Tove Videbæk (KRF):

Allerførst vil jeg sige tak til hr. Frank Dahlgård for den her forespørgsel. Hr. Frank Dahlgård er en meget modig mand, må jeg sige. Og der er virkelig brug for at gå mere i dybden i diskussionen omkring pornografien i det offentlige rum og diskutere, hvordan vi får opstillet nogle rammer, begrænsninger for opsætning, udstilling og udsendelse af porno.

Pornobranchen er jo gået hen og blevet en ren pengemaskine. I en tid, hvor pornografien bliver eksponeret i stor stil for hele befolkningen i kiosker, på tankstationer, i butikker, gennem diverse elektroniske midler og Internettet, er det relevant at mindes det grundlæggende princip bag pornoens frigivelse, nemlig frihed under ansvar.

Rune Gade skrev i en kronik i Information i foråret, at han mener, at det ganske enkelt ikke var meningen med pornografiens frigivelse, at den skulle tilstrømme alle, uanset om de kunne tåle den, eller om de ønskede den.

Var det virkelig meningen, eller var det ikke meningen med frigivelse af billedpornografien, at pornografiske blade skulle sættes på hylder i butikker og i kiosker lige præcis i børnehøjde? Og var det, eller var det ikke meningen, at der skulle sendes porno på tv tidligt og silde? Var det hensigten, at alle skulle have pornoen smidt i hovedet, enten de ville eller ej? Er det frihed?

Det er i det perspektiv, vi skal tage debatten om porno i det offentlige rum. Vi har i dag en situation, hvor børn og unge bliver udsat for nogle meget kyniske og rå billeder af, hvad sex og erotik er. Vi har et særligt ansvar over for vores børn og unge, så de ikke bliver ofre for den forkvalede fremstilling af virkeligheden, og vi skal også samtidig sørge for via regulering eller lovgivning at sikre, at det ikke bliver pornopro-